98065

SANCTISSIMI IN CHRISTO PATRIS ET DOMINI NOSTRI DOMINI BENEDICTI DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ XIV.

LITERÆ DECRETALES SUPER CANONIZATIONE

Beati Petri Regalati Sacerdotis Professi Ordinis Minorum, Regularis Observantiæ inter Hispanos Restitutoris,

ROMÆ, MDCCXLVI.
Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

REIMPRESSÆ
Superiorum Permissu

CRACOVIÆ,
TYPIS UNIVERSITATIS.

BENEDICTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. NEgotiatores Cœli qui fidelibus Redemptoris nostri promissionibus innixi, quæcumque Mundus appetit, quæ caro concupiscit, quæ Dœmon pollicetur, omnia relinquunt, ut Christum bajulantem sibi Crucem, per asperam angustamque viam prosequantur, non modo inæstimabilem bonæ negotiationis fructum in æternæ vitæ possessione percipiunt, sed etiam in terris centumplum, pro omnibus quæ dimiserunt, utilissimâ commutatione lucrantur. Dum enim vitæ hujus oblectamentis, per mortificationis & continentiæ studium renunciant, puris tranquillisq; voluptatibus, de conscientiæ serenitate, ac Divini favoris suavitate, repelluntur; dum anxias Mundi divitias, Evangelicam paupertatem amplexi, à se abdicant, supernorum charismatum thesauris abundè ditantur; & pro vanis fluxisq; honoribus, quos contemnunt, veram solidamq; gloriam, non solum corám Angelis Dei, sed etiam coram hominibus adipiscuntur. Vidit hæc Cœlesti lumine edoctus BEATUS PETRUS REGALATUS, Ordinis Minorum Alumnus, ejusq; disciplinæ, quam Sanctus Patriarcha Franciscus discipulis suis tradiderat, perfectissimus ipse Sectator, & in aliis quoque Restitutor. Gustavit, quàm suave ac bonum esset, abnegatis secularibus desideriis, uni Deo adhærere; reliquit quæ sua erant, ut Christum lucrifaceret: Verum in

ipsis

ipsis etiam voluntariæ paupertatis angustiis dilatatum est cor ejus, ut quarum rerum nec possessione, nec affectu tenebatur, in eas mirum sæpe jus & imperium, supra id quod naturæ leges ferunt, Deo concedente, exerceret. Nunc deniq; ad immensum Gloriæ pondus, quâ is jam dudum in Cœlis potitur, non exiguus in Terris accessit honoris cumulus, decreto eidem cultu universæ per Orbem Ecclesiæ, cui Nos, licet indigni, Divina voluntate præsidentes, ipsum Beatum Virum, Christianorum Virtutum perfectione, & Miraculorum claritate illustrem, inter Sanctos Confessores à Nobis, cum consilio Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romana Curia frequenti numero congregatorum, rite ac solemniter adscriptum, religiosa veneratione prosequendum, & proficua devotione invocandum proponimus; ac præsentium Literarum tenore denuntiamus.

S. Petri Regalati ortus & initia.

Vallisoleti, Nobili Hispaniæ Urbe, natus est PETRUS Anno salutis MCCCXC. , ex Nobilibus piisq; Parentibus, quorum disciplinâ & exemplis eruditus, ac Divinâ præsertim gratiâ præventus, cæpit à puero ad Christianæ perfectionis leges vitam moresq; suos componere, & conformare; quin etiam vix decimo ætatis anno transacto, domesticis facultatibus honoribusq; contemptis, Franciscani Instituti habitum ac professionem expetere. Restitit quidem ab initio amantissima Mater, & piis Filii desideriis obsecundare triennio toto recusavit; verum is in sancto proposito firmiter perseverans, eumq; præferens Matri, quem præferre jubemur & animæ Nostræ, instando & obsecrando, tandem obtinuit, ut ad Religiosæ vitæ Tyrocinium, mox etiam ad solemnia emittenda Vota in patriæ Civitatis, Cœnobio admitteretur. Ex eo tempore quum in suscepto perfectionis curriculo, per internæ humilitatis, externæque mortificationis studium, per assidua Orationis, & contempla-

Ordinem Minorum ingreditur

plati-

plationis exercitia, per sollicitam puri cordis & sensuum custodiam, novos semper progressus faceret, numquam respiciens retro, sed ád perfectiora & sublimiora extendens se ipsum; ad illud brevi pervenit virtutis fastigium, ut & in omnibus religiosi Viri officiis toti Sodalitio exemplis suis præluceret, & sanctioris disciplinæ in Minorum Familia non nihil tunc temporis laxatæ in pristinum splendorem restituendæ, inspirante Deo, consilium caperet, eodemq; adjuvante, ad effectum meré perduceret.

Ejusd. Reformationem unà cum Petro Villacretio promovet. Etenim occasionem nactus, quâ Vir pius, ac prudens Frater Petrus Villacretius ejusdem Ordinis Professor, potestate à Superioribus sibi facta, Hispaniæ Cœnobia peragrabat, ut ex iis, qui à subinducta libertate ad perfectionem, vivendi rationem transire cuperent, peculiarem veluti gregem conflaret, in quo pristina Franciscanæ Regulæ puritas, & austeritas reviviscerer, nihil cunctatus PETRUS se illi socium adjuxit, & in solitariam Domum propè Aquileriam Oxomensis Diœcesis Oppidum permissu Episcopi extructam, lubens cum eo secessit. Ibi in perpetuis pietatis & pœnitentiæ & exercitationibus ambo viventes, non solum Cœlestium gratiarum copiam, sed etiam hominum admirationem sibi conciliarunt; ut eâ permoti quamplurimi, tum ex ipso Fratrum Minorum Ordine, tum è sæculari Clero, & è Populo, in eorum Societatem admitti certarint, eorumq; disciplinæ se instituendos tradiderint. Quare cum nova Reformatorum Familia ad eum numerum aucta fuisset, ut jam Aquileriensibus Ædibus contineri minimè posset, alterum ejusdem Instituti Cœnobium de Abroxo nuncupatum in Agro Tribulano ad Ripam Durii Fluminis construi, opus fuit.

Reformatorum Cœnobia gubernat. In horum Conventuum regimine, quoties nascentis Reformationis negotia Villacretium aliò vocabant, PETRUS REGALATUS ipsius vices sustinere consuevit. Cum verò idem Villacretius, post obtenta à felicis recorda-

tionis

tionis Martino Papa V. Prædeceſſore Noſtro, quem præſens adierat, quæcunq; ad ipſius reformationis firmitatem, atque dilatationem maximè optaverat, ex hac vita piè migraſſet, communi Religioſorum Voto in ipſius locum ſuffectus eſt PETRUS, qui ſicut eum viventem in prælaudati operis conſtitutione & adminiſtratione, conſilio ſuo atq; opera maximè juverat, ita deinceps non modo Aquilerienſe Cœnobium in quo præcipuum fixit domicilium, ſed Tribulanum etiam, quod modò per ſeipſum, modò per Vicarios à ſe delegatos regebat, ad perfectioris diſciplinæ normam ſanctiſſimè gubernavit.

Fuit in eo ad Socios, Subditosq; in via Mandatorum Dei dirigendos, non ſolum eximius zelus, & aſſidua vigilantia, verum etiam in omni virtutum genere præclari exempli lux & auctoritas. Quorum enim jejuniorum obſervantiam ad mentem Sancti Fundatoris in uſum reduxerat, ea ipſe & exactè ſervabat, & voluntariis abſtinentiæ rigoribus cumulabat, quum nullum ferè obſonii genus ad panem & aquam plerumq; adjiceret, & præter dies Dominicos, nihil omnino ad veſperam ſumeret, quinimo totos ſæpè dies absq; ullo cibo tranſigeret in laboribus aut orationibus, quarum etiam amore nonumquam integras noctes inſomnes ducebat, vel humi cubando, curabat, ut ne quid ſomni caperet, præter id, quod ineluctabilis naturæ neceſſitas poſtulabat. Duris præterea flagellis, aſperrimis ciliciis corpus affligere, & in ſervitutem redigere non deſinebat. Paupertatis verò adeò amator fuit, ut quæ præ cæteris attritæ, & laceræ veſtes eſſent, eas ipſe ſibi deligeret, nec unquam ferè ſandaliis aliove calceamenti genere uteretur, ſed nudis plerumq; pedibus ad humilitatis & pœnitentiæ exercitium, incederet. *Ipſius religioſæ virtutes.*

Quare cum ſibi ac mundo crucifixus omnino eſſet, minimè eſt mirandum, ſi totum cor ejus ſibi vindicavit Cœleſtium amor, cujus virtute fortiter tractus, ac dulcedine *Pietas in Deum.*

ſuaviter

suaviter illectus ineffabilia Divinitatis attributa, & Redemptionis nostræ mysteria, præsentissimo animi sensu assiduè contemplabatur, adeoq; in piis meditationibus affectibusque inardebat, ut sæpe clarissimus lucis splendor ex ipsius corpore diffusus, non solum ad cubiculi ambitum, sed longè latèq; supra Cœnobii tectum emicaret; cujus rei causa a finitimis cognita, *Domus Dei* nomen Cœnobio inditum fuit, quo etiam usq; in præsentem diem appellatur. Ex frequentibus verò mentis excessibus, quibus ad interiora cum DEO colloquia admittebatur, quum Cœlestium virtutum formam in se referret, earum quoq; exemplar aliorum animis imprimere vehementer optabat. Hinc ortum habuit zelus ille ardentissimus, quo ad animarum salutem opportunissimis rationibus procurandam accendebatur; neq; solum Religiosos Viros curæ suæ peculiariter commendatos, exemplis præceptisq; suis ad perfectionis culmen ducere satagebat; sed cæteris etiam omnibus operâ, consilio, sermone, ac potissimum impensis misericordiæ & caritatis officiis, tutissimam ad Cœlum viam commonstrare & complanare curabat. Hic erat præcipuus ipsius scopus, & cùm pauperes Christi ægritudine afflictos, eosq; maximè, quos propter horrificam morborum speciem, aut contagionis periculum, ab aliis derelictos conspiciebat, per se ipse adjuvare, hospitio recipere, laboriosa curatione sublevare gestiebat; & cùm, corrogata à divitioribus stipe, calamitosis omnibus opem ferre, potissimum verò Christifidelibus apud barbaros in captivitate detentis, libertatem impetrare studebat; cùm demùm inimicitias omnes simultates inter fideles componere omni studio nitebatur: ut scilicet peccata, & vitia eliminaret, pericula, occasionesq; peccandi omnibus subtraheret, & proximos a se adjutos, non sibi, sed Christo lucrifaceret atq; ad Divinæ Bonitatis amorem, ad Evangelicæ legis observantiam adduceret. Deniq; purgantium Defunctorum cruciatus pio commiserationis affe-

Charitas in Proximos.

ctu

ctu respiciens, oblatis Deo præcibus, Sacrificiis, jejuniis, aliisq; voluntariis sui corporis castigationibus, prolatam ipsis æternæ Beatitudinis possessionem accelerare curabat.

His aliisque virtutibus apud suos, exterosque clarus, Miraculorum quoque gratiâ, aliisque supernaturalibus donis illustris, cum ad sexagesimum sextum ætatis annum pervenisset, jamque prospiceret, haud procul esse depositionem Tabernaculi sui, de apto idoneoque Rectore gregi suo post se relinquendo sollicitus, longum asperumq; iter ingressus est, ut Lupum Salazarium antiqui Instituti cultorem ac vindicem, ad id muneris suscipiendum suaderet. Eâ re impetrâta, quum Tribulanum Cœnobium in reditu visitasset, inde ad Aquileriense se contulit, ubi lethali morbo correptus, decubuit, exactoque inter acerbos cruciatus atque languores integro Quadragesimæ cursu, tandem die sancto Paschæ Eucharistici Panis viatico munitus, & sequenti die ab Episcopo Palentiæ Oleo Sancto unctus in nomine Domini, quum dilectissimos Fratres ad severioris disciplinæ custodiam, ad paupertatis studium, ad imitationem Cristi etiam atque etiam hortatus esset, animam suam in manus Dei fidenter amanterque commendans, justorum somno obdormivit tertio Kalendas Aprilis Anno salutis MCCCCLVI.

Extrema vitæ & obitus.

PETRI corpus, ut piis fidelium turbis ad Cœnobium undique concurrentibus satisfieret, per aliquot dies inhumatum remansit; cumque nullas interim mortalitatis injurias pateretur, tandem in communi Fratrum Sepulchro conditum fuit; unde tamen post triginta sex annos translatum fuit ad prænobile loculamentum, quod ipsi clar. mem. Elisabetha Castellæ Regina ex alabastro marmore extrui curavit.

Ibi & propter constans hominum judicium de Servi Dei Sanctitate, & propter Miraculorum frequentiam, assidua venerationis & cultus obsequia à piis Fidelibus ipsi delata fuerunt.

Et

Acta sub Urbano VIII. Et sanè de generali ipsius Sanctitatis, virtutum & Miraculorum fama, Testes sunt antiqui Processus auctoritate Ordinaria super eo confecti, qui cum ante hos centum viginti annos ad hanc Sanctam Sedem delati fuissent, & pro legitimo cultu eidem Servo Dei asserendo, Apostolicæ definitionis oracula, instantibus etiam Catholicis Hispaniarum Regibus, universoq; Ordine Fratrum Minorum S. Francisci, vehementer expeterentur; visum est fel. recor. Urbano Papæ VIII. Prædecessori Nostro, signatâ Cirographo suo Commissione, ad discutiendam in specie ipsius Beatificationis & Canonizationis Causam, novorum Processuum constructionem demandare. Quibus deinde ad Urbem allatis, & trium antiquiorum tunc temporis Causarum Palatij Apostolici Auditorum examini subjectis, quum hi, pro sua integritate & prudentia, eorum validitatem & relevantiam plenissimè approbantes, in luculenta Relatione eidem Urbano Prædecessori exhita tam præclaras Servi Dei virtutes in gradu hereico, quàm illustria in vita & post mortem ejus intercessione patrata Miracula, satis demonstrata esse censuissent; idem ibidem Urbanus Prædecessor ipsius Causæ judicium remisit Congregationi Sacrorum Rituum; Quæ post approbatam eorundem Processuum validitatem, & examinis formam, quum decrevisset, unà cum dubio de Regalati virtutibus, alterum quoq; de Miraculis ipsius intercessione sequutis proponi & expendi; quatuor infrascripta Miracula ad trutinam vocavit. Primum, quod olim in visitatione Conventuum Aquileriæ & Tribuli, quam Dei Servus pedes peragebat, intermedium spatium quadraginta millium passuum unius horæ intervallo confecisset. Alterum, quod quum collectas è communi Mensa reliquias aliquandò deferret ad pauperes, ob idq; à Vicario sibi occurrente objurgaretur, quod supra modum in extremos se liberalem præberet, quumq; is nil aliud quam flores deferre se asseverasset, flores revera in sacculo reperti sunt, quos neque anni

Virtutum & Miraculorum approbatio.

tempus

tempus, neq; Regionis natura suppeditare potuerant. Tertium, quod Durii Fluminis aquas, quoties increbuissent, & navicula deesset ad transfretandum, extento super eas pallio, non semel sicco pede transierit. Quartum denique, quod pauperi post ipsius obitum assuetâ eleemosyna præ Cœnobii foribus fraudato, eâque de re ad ipsius PETRI sepulchrum conquerenti, exerto è sepulchro brachio, panem porrexerit. Hisq; admirabilibus sanè prodigiis, quæ etiam à vetustissimis temporibus marmoreo Servi Dei sarcophago insculpta cernebantur, maturè discussis & approbatis; peracto quoq; virtutum examine; eadem Congregatio Decretum edidit die XVI. Novembris anni MDCXXX., quo tam Virtutes ejusdem Servi Dei, quàm ipsa prædicta Miracula comprobata fuerunt.

Quum verò paulò post, super hujusmodi judiciorum ordine & methodo, nova & consultissima ejusdem Urbani Papæ VIII. Decreta prodiissent, proindeque inducta fuisset necessitas ostendendi, quod iis paritum esset; antequam ad ulteriora in hac Causa procederetur, opus fuit planum facere, quod per centum annos, imò veriùs per duo ferè sæcula ante eorundem Decretorum editionem, publicus cultus ipsi Dei Servo præstitus fuerat. Quare post aliquod annorum silentium, percrebescentibus religiosis Catholicorum Principum & Populorum votis, instantibùs quoq; quamplurimis Episcopis, universoque prædicto Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci, Anno Domini MDCLXXV. à fel. recordat. Prædecessore pariter Nostro Clemente Papa X., de consilio præfatæ Congregationis Sacrorum Rituum, signata fuit Comissio pro reasumptione Causæ in statu & terminis, cum facultate in primis & ante omnia conficiendi Processum particularem super paritione Decretis Urbani Papæ VIII. de non cultu editis, seu super casu ab eisdem excepto: & consequenter ab Episcopo Oxomensi, vigore Literarum à prædicta Congregatione ipsi directarum, *Approbatio cultus.*

B rum,

tum, confectus fuit hujusmodi Processus, ac sententia ritè prolata super Cultu eidem Beato Viro à centenario tempore, & ultra, publicè exhibito, ac proinde de casu à præfatis Urbani VIII. Decretis excepto: Quam porrò sententiam in prædicta Congregatione Sacrorum Rituum revisam & approbatam, fa:me: Prædecessor pariter Noster Innocentius Papa XI. Apostolica auctoritate confirmavit & roboravit, Decreto edito die XVII. Augusti anni MDCLXXXIII.

Ejusdem cultus amplificatio. Itaque non solum ipsius Beati PETRI cultus impensioribus Fidelium studiis per totam Hispaniam aliasque Regiones frequentari cæpit, verùm etiam subsequutis Apostolicæ Sedis Indultis magnopere auctus fuit; Concessâ primùm in ipsius honorem Officij Divini, ac Missarum celebratione per Ordinem Fratrum Minorum de Observantia, & per aliquas Hispaniæ Diœceses; Mox extenso per gradus hujusmodi Indulto ad universam Franciscanorum Familiam, & ad omnes Hispaniarum Civitates atque Diœceses, cum Oratione etiam, & Lectionibus propriis, ab eadem Congregatione Sacrorum Rituum examinatis & approbatis; Demum permissa ab eodem Innocentio Translatione Corporis ipsius Beati PETRI ad novum atque splendidius Sacellum, piorum sumptibus in ipsius honorem excitatum.

Judicium super novis Miraculis institutum Quoniam verò juxta Apostolicarum sanctionum Decreta, ad solemnem Beati Canonizationem minimè procedi poterat, nisi demonstratum fuisset, nova, post indultam ipsi venerationem, miracula supervenisse; ideò quum delatum fuerit ad fel. recordat. Prædecessorem Nostrum Benedictum Papam XIII. nonnulla Miracula ab Omnipotenti DEO ad invocationem ejusdem BEATI PETRI recens patrata fuisse, placuit ipsi Apostolica auctoritate necessarias facultates delegare Episcopis Oxomensi, & Palentino, ut juxta instructiones iis transmittendas, super hujusmodi assertis Miraculis Testes examinarent, aliasq; legitimas probationes colligerent. Hinc delatis ad Urbem Processibus ab

iis

iis confectis, eorumque validitate, nec non examinis forma, in Congregatione Sacrorum Rituum recognita, & juxta ipsius Congregationis consilium, à fel. pariter recordat. Clemente Papa XII. Decessore Nostro approbatâ; mox etiam alio Processu ejusdem Clementis auctoritate constructo super novissimo Miraculo, ut ferebatur, in Diœcesi Palentina edito, cujus pariter Processus validitas approbata fuit; De hujusmodi Miraculorum relevantia, secundùm collectas probationes, à Dilecto Filio Magistro Ludovico de Valentibus Promotore Fidei diligenter excussas, actum primò fuit inter præfatæ Congregationis Consultores coram Dilecto Filio Nostro Antonio Xaverio Tituli S. Stephani in Monte Cœlio Presbytero S.R.E. Cardinali Gentili nuncupato, hujus Causæ Ponente à Nobis deputato. Deinde, novis animadversionibus ab eodem Fidei Promotore exaratis, iterum iidem Consultores coram universis Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus præfatæ Sacrorum Rituum Congregationi præpositis, in Quirinali Palatio Nostro congregatis, sententias suas dixerunt: Atq; ita demum Causa plenè discussa, & per novissimas prædicti Promotoris animadversiones accurratissimè cribrata, ad Nostrum judicium delata fuit. Nos verò omnibus gestorum probationibus examinatis, & tam facti & juris allegationibus, quàm Peritorum judiciis & consultationibus perlectis; auditis etiam oretenus tum Causæ Postulatoribus & Patronis, tum etiam præfato Promotore Fidei; Congregationem generalem prædictorum omnium tam Cardinalium, quàm Consultorum die secunda Junii Anni MDCCXLIV. coram Nobis coegimus.

Et quamvis ex tam exquisita rerum omnium discussione, ex Consultorum suffragiis, quæ Nobis antea in scriptis oblata perpendimus, quin etiam in Summarium redacta eidem Cardinalium Congregationi per Nosmetipsos exposuimus, ac deniq; ex consiliis prædictorum Ven. Fra-

crum Nostrorum in eadem Congregatione à Nobis auditis, jam satis omnia videri potuissent clarissima in luce collocata; Nihilominus ut uberiorem Cœlestis luminis gratiam perseveranti oratione impetrare mereremur, Nostram adhuc sententiam proferre distulimus, usq; ad diem Festum S. Bonaventuræ ejusdem Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci; quo die, celebrata Missa in Ecclesia S. Mariæ Ara-Cœli nuncupata, solemni Decreto edito, duo infrascripta Miracula ipsius BEATI PETRI intercessione à DEO obtenta approbavimus & publicavimus.

Miracula pro Canonizatione approbata. Primum est de Cœco illuminato, Didaco nimirum Sacerdote, cognomento Plasentia, qui cum epileptico paroxismo correptus in domesticum focum prunis ardentibus refertum corruisset, eoque casu plenam ferventis aquæ ollam subvertisset, ustulatâ facie, crematis palpebris, & oculorum acie labefactatâ, omnem videndi facultatem penitùs amisit, nec eam quatuor circiter mensium spatio, pluribus etiam remediis adhibitis, ulla in parte recuperavit. Verùm quod neque à natura, neque à Medicorum arte obtinere jam amplius sperabat, id ei ab Omnipotenti DEO mirabiliter concessum fuit per merita B. PETRI REGATI, cujus Cucullum oculis suis admoveri curavit; dum ad illius Reliquiæ contactum, illico perfectissimum oculorum usum recepit, quem ad mortem usq; haud imminutum retinuit.

Alterum recentiùs Miraculum experta fuit Birgita Ortega in sanatione horrendi ulceris, quod ipsi ex prævio tumore, & interclusa sanie, in sinistra lumborum regione obortum, cum integumenta omnia, quibus renes continebantur, & duas quoque costas maligna corruptione depascendo absumpsisset, contracto demum callo, & acerbissimis doloribus cum febri accedentibus, jam propè erat, ut ipsam Mulieris vitam præcideret. Cum tamen illa ad Beati sepulchrum adduci se postulasset, ibique ipsius opem apud

Deum

Deum cum lacrymis implorasset, iter ingressa ut domum rediret, sensit se repentè sanatam, atq; ulceris locum inspiciens, invenit amplissimam fistulam coaluisse, & cicatrice inducta, nullas alias morbi reliquias jam superesse; Quin etiam auctis sibi corporis viribus, optima deinceps usa est valetudine, dum vita fuit.

His itaque duobus Miraculis cognitis & approbatis, illud definiendum supererat, an res eò adducta videretur, ut ad solemnem Beati Canonizationem tutò procedi posset: Qua in re quum jampridem dubitatum fuisset, an obstaret Decretum à Nobis editum die XXIII. Aprilis Anni MDCCXLI., quo scilicet, inter alia, statuimus, in Causis Servorum Dei per viam Cultus immemorabilis, sive Indulti procedentibus, & in quibus virtutes ex Testibus duntaxat de auditu, sive ex coævorum Scriptorum testimoniis probatæ fuissent, quum pòst approbationem Cultus immemorabilis, ad solemnem Canonizationem transitus fieri vellet, non duo solum, ut olim obtinuerat, sed quatuor in posterum Miracula ritè probari debere: Hujusmodi dubitatio à Nobis sublata fuerat per aliud Decretum die secunda Augusti ejusdem anni prolatum, quo declaravimus, hanc Causam ab ea lege exceptam esse & censeri debere, ob eam nimirum justissimam rationem, quod quum jam usque à temporibus Urbani Papæ VIII., ut supra diximus, una cum heroicis BEATI PETRI virtutibus, quatuor simul Miracula approbata fuerint, jure dici poterat prædicto generali Decreto Nostro antecedenter paritum fuisse, proindeque ad ipsius Beati Canonizationem, non quatuor sed duo tantum Miracula approbanda superesse. Itaque prædicta quæstione proposita in Congregatione generali Sacrorum Rituum coram Nobis habita die XXII. Septembris Anni MDCCXLIV., unanimis omnium sensus fuit, ut ad solemnem BEATI PETRI Canonizationem servatis servandis quandocumque procedi posset; Nosque ipsi deinde solemne

De tuto progressu ad Canonizationẽ

lemne

lemne Decretum in eandem sententiam edidimus die VI. Octobris ejusdem Anni.

Cumque Charissimi in Christo Filii Nostri Philippus V, & Elisabetha ejus Conjux, Hispaniarum Reges Catholici, cum reliquis ipsorum Regiæ Familiæ Principibus, oblatas jam pridem à Prædecessoribus suis Apostolicæ Sedi preces & postulationes pro hujus Beati Viri Canonizatione omni studio foverent, accederentque in eum finem complurium Ven. Fratrum Hispaniæ Antistitum, totiusque Religiosissimi Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci vota & obsecrationes; Nos, ut in hoc gravissimo negotio juxta præscriptam servatamque à Prædecessoribus nostris agendi normam procederemus, universi primum Collegii Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium in Consistorio secreto VI. Idus Aprilis coram Nobis congregatorum sententiam atque consilium exquisivimus. Quibus, post auditam à Nobis gestorum seriem, & Beati Viri præclara merita, ad legitimam Causæ hujus absolutionem unanimi voce Nos adhortantibus; non viciniores modò, sed etiam remotiores per Italiam Episcopos & Arhiepiscopos moneri curávimus, ut circiter Kalendas Junias, quibus commodum esset, ad Urbem sese conferrent; quò & instantem Natalem diem Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, veteri more, nobiscum unà celebrarent, & Nobis de sæpe dicti B. PETRI REGALATI, nec non BB. Fidelis à Sigmaringa Martyris, Camilli de Lellis, & Josephi à Leonissa Confessorum, & Catharinæ de Ricciis Virginis, solemni Canonizatione deliberantibus, consiliorum suorum suffragia, prout Spiritus Sanctus ipsis suggessisset, exponerent.

Consistorium secretum.

Ut autem præclaræ ipsius B. PETRI virtutes, ejusque insignia Miracula, nec non adhibitæ cautiones in totius Causæ discussione, neminem laterent, indicto priùs coram Nobis plenario concessu omnium Ecclesiasticorum Ordinum

Consistorium publicum.

num

num, & Collegiorum ac Magistratuum Romanæ Curiæ, mandavimus à Dilecto Filio Joseph Ascevolino nostræ Consistorialis Aulæ Advocato de præmissis omnibus verba fieri; mox etiam exactam eorundem narrationem ex authenticis documentis religiosè collectam, ac Typis impressam, omnibs suffragium laturis exhibere curavimus. Demum convocatos in Consistorio semipublico die XI. currentis Junii universos Ven. Fratres Nostros S.R.E. Cardinales, nec non Patriarchas, Archiepiscopos & Episcopos, qui jam frequentes undique in Urbem convenerant, conceptis verbis requisivimus an ad ipsius B. PETRI Canonizationem deveniendum Nobis esse censerent. Ipsi verò summò animorum consensu gravibusque rationibus, omnes in affirmativam Sententiam ire comperti sunt. Qua de re à Dilectis Filiis Apostolicæ Sedis Notariis ibi præsentibus publica Instrumenta confici, ac præter ea suffragiorum ipsorum exempla à singulis prædictis subscripta in Tabularium Ecclesiæ Romanæ inferri mandavimus.

Cardinalium & Episcoporū consilia in Consistorio semipublico.

Nos autem priusquam de summa rei definiendo pronunciaremus, ut, quid placitum esset coram DEO, ab ipso Patre luminum edoceri mereremur; indictis per Urbem jejuniis, designatisque Ecclesiis, cum Indulgentia ab iis consequenda, qui Nobiscum Cœlestem opem implorarent orationibus, & obsecrationibus instare non prætermisimus; donec hac die coruscante SS. Apostolorum Petri & Pauli Natalitio dicatâ, magnam venerandæ solemnitatis lætitiam, novo Ecclesiæ gaudio, per definitivæ hujusmodi Sententiæ prolationem, cumulare decrevimus. Quare, præeuntibus supplicationis generalis, ritu omnibus primùm Cleri Regularis Ordinibus, tum Ecclesiarum Collegiatarum, & Basilicarum, etiam Patriarchalium, Cleris atque Capitulis, nec non præfatæ Congregationis Sac. Rituum Consultoribus, Nos ipsi demum cum dilectis Filiis Aulæ Nostræ Officialibus, & Familiaribus, cum Schola

Solemnia Canonizationis.

Canto.

Cantorum, cunctisque Romanæ Curiæ Prælatorum Collegiis, Presbyteris quoque Pœnitentiariis Sacerdotali veste indutis, denique cum Ven. Fratribus Episcopis, Archiepiscopis, & Patriarchis, qui ad octoginta fere adfuerunt, universoque Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Collegio, ex Apostolicis Ædibus prodeuntes, frequenti Procerum, & Magistratuum numero stipati, & subsequentibus Apostolicæ Sedis Notariis, ac Regularium Ordinum Generalibus Superioribus, ad Basilicam Beatissimi Apostolorum Principis in Vaticano, Cœlestis Sponsæ ornatu fulgentem, Nos læti contulimus; quò Nos vocabat & ipsa memorabilis diei festivitas, & antiquissima Prædecessorum Nostrorum consuetudo, quibus solemne fuit præclaros hujuscemodi Sanctorum triumphos non alibi, quàm apud memoriam ejusdem B. Petri Apostoli, celebrare.

Instantia. Ibi quum Dilectus Filius Noster Joachimus Tit. Sanctorum Quatuor Coronatorum Præsbyter S. R. E. Cardinalis Portocarrero nuncupatus, perorante Dilecto Filio Virgilio Montecatino Nostræ Consistorialis Aulæ Advocato, enixas, quas supra innuimus, supremorum Principum, Ecclesiarum, & Ordinum preces atque postulationes, pro B. PETRI REGALATI, aliasque pro BB. Fidelis, Camilli, Joseph, & Catharinæ Canonizatione Nobis instanter repræsentasset; Nos quidem ad gravissimi Judicii definitionem, absque iterata Cœlestis auxilii invocatione, procedere non audentes, decantatis cum Venerabili Consacerdotum cætu & devotissimo Populo Sanctorum Litaniis, DEUM Opt. Max. per omnium electorum suorum merita precati sumus, ut Sedium suarum assistricem sapientiam in cor nostrum immittere dignaretur. Cumque adhuc instantiùs pro exoptatæ Sententiæ prolatione ab eodem Cardinali Promotore urgeremur; Nos iterum in genua provoluti, Paraclitum Spiritum Sanctum Hymno, & Oratione solemni rogavimus, ut lucis suæ radium emittens

tens, mentis nostræ tenebras discuteret, trepidantem adhuc fragilitatem nostram virtutis suæ robore confirmaret. Denique ad reiteratas, & instantissimas præmissorum obsecrationes, quin potiùs ad manifesta universæ Catholicæ Ecclesiæ vota, ad maturas deliberationes ritè præhabitas, & declaratum jam pridem Ecclesiastici Senatus consilium respicientes eâque auctoritate suffulti, quam Dominus Noster JESUS Christus Beatissimis Apostolis Petro & Paulo, Nobisque, licèt immerentibus, tribuit in honorem Sanctæ & Individæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis augmentum, definitivo pronuntiato Decreto, prædictum PETRUM REGALATUM Ordinis Minorum S. Francisci Sacerdotem exprefsè Professum, Regularis disciplinæ adsertorem, & vindicem, Christianarum virtutum præstantia, & Miraculorum gloria fulgentem, unà cum supradictis Fideli, Camillo, Joseph, & Catharina, Sanctum esse declaravimus, & Sanctorum Catalogo adscripsimus; statuentes ipsius Petri memoriam inter Sanctos Confessores non Pontifices ab Ecclesia universali quotannis die XIII. Maii pia devotione recoli debere; in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. *Decretum*

Mox decantato pro debita gratiarum actione consueto Laudis, & Confessionis Hymno, Nostrisque & Ecclesiæ precibus prædictorum Sanctorum interventioni commendatis, ad Aram Basilicæ Maximam supra Sacratissimam Confessionem B. Petri Apostoli, incruentam Salutis Nostræ Hostiam oblaturi, reverenter accessimus. Porrò post Evangelicam Lectionem à Diaconibus utrâq; linguâ recitatam, continere labia nostra Non potuimus, quin in tam justâ sanctâque lætitiâ, Sacerdotalibus vocibus ex abundantia gaudii Nostri erumpentibus, splendidissimam alloqueremur Ven. Fratrum, Dilectorumque Filiorum Coronam; ut quos devota Religio, & Apostolicæ

Sedis

Sedis reverentia, non ex Urbe modò, aut ex finitimis locis, sed ex longinquis etiam & ultra marinis Regionibus, ad Sepulchra Apostolorum frequentes attraxerat, antiquis Beatorum Principum victoriis lætantes, & recenti Sanctorum triumpho plaudentes, ad eorum virtutes pro viribus imitandas, ad eorundem Patrocinia studiosè demerenda, atque in præsentibus potissimum calamitatibus, quibus Ecclesia Dei jam diu conflictatur, enixè imploranda, Paterno affectu & sermone accenderemus.

Indulgentiæ. Denique, concessa omnibus adstantibus plenaria peccatorum Indulgentia, his verò qui singulis annis, prædicta die XIII. Maii, ejusdem SANCTI PETRI REGALATI exuvias, aliisque statutis diebus aliorum Sanctorum prædictorum Sepulchra devotè visitaverint, septem annis, & totidem Quadragenis de injunctis eis, seù aliàs debitis pœnitentiis, auctoritate prædicta in perpetuum relaxatis; Omnipotenti DEO vota nostra reddentes, Sacrosancta Mysteria, pro totius Mundi salute, pro Ecclesiæ pace, pro sanctæ Plebis incolumitate, solemni ritu peregimus.

Literæ decernuntur. Quoniam verò post prolatam à Nobis, ut præfertur, hujusmodi Canozationis & Adscriptionis Sententiam, ab eodem Cardinali Promotore Nobis humiliter supplicatum fuit, ut super præmissis omnibus Apostolicas Literas perpetuò valituras decernere, atque edere dignaremur; ideò Nos justissimæ petioni annuentes, præsentium Literarum tenore, atque ex certa scientia, & Apostolicæ auctoritatis Nostræ plenitudine, omnia & singula prædicta confirmamus, roboramus, atque iterum statuimus decernimus, universæquè Catholicæ Ecclesiæ denunciamus;

Eorumq́ exemplis fides tribuitur. Mandantes, ut earundem præsentium Trasumptis, sive Exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ab omnibus habeatur

beatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Si quis verò paginam hanc Nostræ Definitionis, Decreti, Adscriptionis, Mandati, Statuti, Relaxationis, & Voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire præsumpserit, indignationem Omnipotentis DEI, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. *Sanctio.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCLVI, III. Kalendas Julii, Pontificatus Nostri Anno VI. *Dat. Pontific. A. 6. die 29 Junii 1746.*

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

* (L. S.) *

✝ *Ego T. Episcopus Ostien. & Veliternen. Card. Rufus Decanus, & S. R. E. Vice-Cancellarius.*

✝ *Ego A. Episcopus Portuensis Card. S. Clementis S. R. E. Camerarius.*

✝ *Ego V. Episcopus Prænestinus Card. Petra, Major Pœnitentiarius.*

✝ *P. A. Episcopus Albanen. Card. Carafa.*

✝ *Ego*

† Ego V. Episcopus Sabinen. Card. Bichius.

†

†

†

†

†

† Ego Nicolaus Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Lercari.

†

†

†

† Ego F. Tit. S. Mariæ Transtyberim Presbyteer Card. Burghesius.

† Ego A. Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Card. Gentili.

† Ego Fr. J. A. Tit. SS. Silvestri & Martini Presbyter Card. Guadagni.

† Ego T. Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis de Aquaviva.

† Ego D. Basilicæ Sanctorum Duodecim Apostolorum Presbyter Card. Rivera.

† Ego J. B. Tit. S. Mariæ Angelorum Præsbyter Cardin. Spinula.

†

†

†

†

† Ego R. Titt. Sanctæ Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ileio.

†

†

† Ego D. Tit. S. Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinal. Passioneus.

† Ego

† Ego S. Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Card. Valenti.

†

† Ego J. F. Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Portocarrero.

† Ego C. Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Cardinalis Paulutius.

†

† Ego C. A. Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Cavalchinus.

†

†

†

†

†

†

†

† Ego F. Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Cardinalis de Ricciis.

† Ego A. Tit Silvestri in Capite Presbyter Cardin. Rufus.

†

† Ego P. M. Tit. S. Agnetis extra muros Presbyter Cardinalis de Montibus

† Ego D. F. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Tamburrini.

† Ego D. J. Tit. S. Crucis in Hierusalem Presbyter Card. Besutius.

†

†

†

†

†

†

†

† Ego Carolus S. Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis de Marinis.

† Ego

† Ego Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Albanus.

† Ego Nerius Sancti Eustachii Diaconus Card. Corsinus.

† Ego Agabitus Sanctæ Agathæ Diaconus Cardin. Mosca.

†

†

† Ego C. S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Sacripantes.

† Ego M. SS. Cosmæ, & Damiani Diaconus Cardinalis Bolognettus.

† Ego H. S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.

† Ego P. S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Columna.

† Ego A. Sanctæ Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis Tanari.

† Ego H. S. Adriani Diaconus Cardinalis Bardi.

† Ego D. SS. Viti, & Modesti Diaconus Card. Ursinus.

†

D. Card. Paſsioneus.

J. Datarius.

VISA
de Curia I. C. Boſchi.

J. B. Eugenius.

Loco ✠ Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.